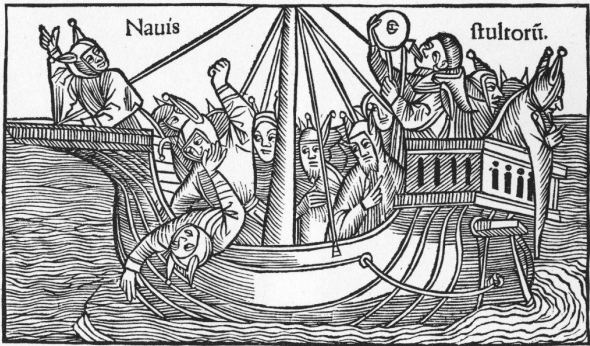

Ahmaklar Gemisi

Theodore Kaczynski

11.12.2016

Bir zamanlar, bir geminin kaptanı ve ahbabları kendi denizciliklerini çok beğenir ve kendilerine çılgınca hayran olurlarmış. Gemiye kuzeye çevirdiler, aysbergler ve tehlikeli buz kütleleri ile karşılaşınca kadar yol aldılar, ve çok tehlikeli sularda yol amaya devam ettiler, sadece kendilerine gemiciliğin çok parlak başarılarını yerine getirmek için fırsatlar vermek adına.

Gemi daha yüksek enlemlere ulaştıkça, yolcular ve mürettebat gittikçe artarak rahatsız oldular. Kendileri arasında tartışmaya ve yaşadıkları durumlar üzerine şikayet etmeye başladılar.

“Titriyorum” dedi gemici tayfası, “Hay Allah, bu kadar kötü bir yolculukta daha önce bulunmamıştım. Güverte buzla kaplı; gözetleme yerindeyken, rüzgar ceketimi bıçak gibi kesiyor; trinketa yelkenini camadanımı her bağlayışında neredeyse parmaklarım donuyor; ve bütün aldığım ayda sefil 5 şilin.

“Bunun kötü olduğunu düşünüyorsun!” dedi bayan yolcu. “Soğuktan geceleri uyuyamıyorum. Bu gemideki bayanlar erkekler kadar battaniye alamıyorlar. Bu adil değil!”

Meksikalı denizci sözü kesip konuşmaya katıldı: “Chingado! Ben, İngiliz gemicinin aldığı maaşın sadece yarısını alıyorum. Bu iklimde kendimizi sıcak tutmak için bol yiyeceğe ihtiyacımız var; İngiliz da-

ha çok alıyor. Ve en kötüsü, ikinci kaptanlar sürekli emirlerini İspanyolcanın yerine İngilizce olarak veriyorlar.”

“Her hangi birinden daha çok şikayet edecek nedenim var.” Dedi Amerikalı yerli gemici, “Eğer soğuk benizli beni atalarımın topraklarından mahrum etmeseydi, bu gemide asla bulunmayacaktım, burada aysberglerin ve kutup rüzgarlarının arasında. Hoş, sakın bir gölde kanoyla gezinecektim sadece. En azından, kaptan bana barbut oynatmam için izin vermeli, ki böylece biraz para kazanabilirim.

Porsun söz aldı: “Dün, ilk ikinci kaptan sadece ağzıma alıyorum diye beni “ibne” olarak çağırdı. Bir erkeğin organını, bunun için isimler takılmadan emmeye hakkım var.”

Bu gemide kötü davranılan sadece siz insanlar değilsiniz,” diyerek yolcuların arasındaki hayvan sever araya karıştı, sesi öfkeyle titriyordu. “Neden, geçen hafta ikinci ikinci kaptanı geminin köpeğini iki kere tekmelerken gördüm!”

Yolculardan biri üniversite profesörüydü. Ellerini ovuşturarak hiddetle söylendi, “Bunların hepsi korkunç! Ahlaksız! Irkçılık, seksizm, türçülük, homofobi, işçi sınıfının sömürülmesi! Ayrımcılık! Toplumsal adalete sahip olmalıyız: Meksikalı denizci için eşit maaş, bütün gemiciler için yüksek maaş, yerli için

ücret, bayanlar için eşit battaniye, ağza almak için garanti hak, ve köpeği daha fazla tekmelemek yok!”

“Evet, evet!” diye bağırdı yolcular. “Aye-aye!” diye bağırdı mürettebat. “Ayrımcılık! Haklarımızı talep etmeliyiz!” Kamarot boğazını temizledi.

“Hımm. Hepinizin şikayet etmek için iyi nedenleriniz var. Fakat bana göre gerçekten yapmamız gereken şey gemiyi döndürmemiz ve güneye doğru gitmemiz, çünkü eğer kuzeye gitmeye devam edersek, er geç kazaya uğrayacağız, ve sonra maaşlarınız, battaniyeleriniz, ağzınıza alma hakkınız yarar sağlamıyacak, çünkü hepimiz batacağız.”

Fakat kimse onu dikkate almadı, çünkü o sadece bir kamarottu.

Kaptan ve ikinci kaptanlar, güvertenin kıçındaki makamlarından, izliyorlar ve dinliyorlardı.

Birbirlerine gülümsediler ve göz kırptılar, ve kaptanın el hareketiyle üçüncü ikinci kaptan kıç güverteden indi, yolcular ve mürettebatın toplandığı yere ağır ağır yürüdü, ve onların arasında durdu. Sura-tında çok ciddi bir ifade yerleşti ve böylece konuştu:

“Biz komutanlar kabul etmeliyiz ki bu gemide mazur görülemez şeyler olmaktadır. Şikayetlerinizi duyana kadar bu kadar kötü bir durum olduğunu anlayamadık. Bizler iyi niyetlerin insanlarıyız ve sizin sayenizde doğruyu yapmak istiyoruz. Fakat –pekala- oldukça muhafazakar ve kendi bildiği yolda

ilerler, ve herhangi önemli değişiklikler yapmadan önce biraz kışkırtılması gerekebilir. Benim kişisel fikrim, eğer gayretle protesto ederseniz – fakat her zaman barışçıl ve geminin kurallarını ihlal etmeden – kaptanın ataletini sarsar ve gayet haklı olarak şikayet ettiğini problemlere hitap etmeye zorlarsınız.

Bunu söyleyerek, üçüncü ikinci kaptan güvertenin kışına doğru yol aldı. Gittiği gibi, yolcular ve mürettebat arkasından, “Mutedil! Reformcu! Liberal! Kaptanın yarıdakısı!” diye bağıldılar. Fakat yine de söylediği gibi yaptılar. Güvertenin kışından önündeki gövdede buluştular, subaylara hakaretler bağıldılar, ve haklarını talep ettiler: “Daha yüksek maaş ve daha iyi çalışma koşulları istiyorum,” diye ağladı gemici tayfa.

“Kadınları için eşit battaniye” diye ağladı bayan yolcu. “Emirleri İspanyolca olarak almak istiyorum.” diye ağladı Meksikalı gemici. “Barbut oynatma hakkı istiyorum.” diye ağladı Yerli denizci. “İbne olarak adlandırılmak istemiyorum.” diye ağladı Porsun. “Köpeğin daha fazla tekmelenmesine hayır.” diye ağladı hayvansever. “Devrim hemen şimdi.” diye ağladı profesör.

Kaptan ve ikinci kaptanlar aceleyle bir araya toplandılar ve birkaç dakika görüştüler, bütün bu süreye boyunca birbirlerine göz kırptılar, gülümsediler ve birbirlerini doğrularcasına kafalarını öne eğdiler.

Daha sonra kaptan güvertenin kıçının önünde durdu ve, büyük bir cömertlik göstererek, şöyle beyan etti: “Gemici tayfanın maaşı ayda 6 şiline yükseltilecek; Meksikalı denizcinin maaşı İngiliz gemicinin üçte ikisi kadar olacak, ve trinketa yelkenini camadanını bağlama emri İspanyolca verilecek; bayan yolcular bir battaniye daha alacak; Yerli denizci cumartesi akşamları barbut oynatabilecek; Porsun, ağzına almayı tam mansıyla gizli yaptığı sürece ibne olarak anılmayacak; ve köpek, gemi mutfağından yemek çalmak gibi gerçekten ahlaksız şeyler yapmadığı sürece tekmelenmeyecek.”

Yolcular ve mürettebat bu imtiyazları büyük bir zafer gibi kutladılar, fakat bir sonraki sabah, tekrardan memnuniyetsizlik hissediyorlardı.

“Ayda altı şilin az miktar bir gelir, ve hala trinqueta yelkenini camadanını bağlarken parmaklarım donuyor” diye homurdandı gemici tayfa. “Hala İngiliz ile aynı maaşı almıyorum, veya bu iklim için yeterli yiyeceği” dedi Meksikalı gemici. “Biz kadınlar hala kendimizi sıcak tutacak kadar battaniyeye sahip değiliz” dedi bayan yolcu. Diğer mürettebat ve yolcular da benzer şikayetlerde bulundular, ve profesör onları kışkırttı.

Konuşmalarını bitirdiklerinde, kamarot çekinmeden açıkça söyledi – bu sefer diğerlerinin kolayca anlamamazlıktan gelemeyeceği kadar yüksek sesle:

“Köpeğin mutfaktan bir parça ekmek çaldığı için tek-melenmesi, ve kadınların eşit battaniyeye sahip ol-maması, ve gemici tayfanın parmaklarının donma-sı gerçekten korkunç; ve Porsun’un istediği halde neden ağzına alamadığını anlamıyorum. Fakat ays-berglerin şu an nasıl kalın olduklarına bakın, ve rüz-garın nasıl daha fazla sert estiğine! Bu gemiyi geri, güneye doğru çevirmemiz gerekiyor, çünkü eğer ku-zeye gitmeye devam edersek, kazaya uğrayacak ve batacağız.

“Oh evet,” dedi Porsun, “Kuzeye gitmemiz gerçek-ten korkunç bir şey. Fakat neden tuvalette ağzıma almak zorundayım? Neden ibne olarak anılmam ge-rekiliyor? Diğer herkes gibi değil miyim?”

“Kuzeye doğru ilerlemek korkunç” dedi bayan yol-cu. “Fakat görmüyor musun? Bu tamamen kadın-ların kendilerini sıcak tutmak için neden daha çok battaniyeye ihtiyaç duyduklarını gösteriyor. Şimdi kadınlar için eşit battaniye talep ediyorum.”

“Her yönüyle doğru” dedi profesör, kuzeye doğru yol almak hepimizin üzerine büyük sıkıntılar yarata-caktır. Fakat yönümüzü güneye doğru çevirmek ger-çekçi olmayacaktır. Zamanı geri çeviremezsin. Duru-mun icabına bakmak için daha iyi hazırlanmış yollar bulmalıyız.

“Bak” dedi kamarot, “kıçtaki güvertedeki bu dört kaçık adamın yollarına devam etmesine izin verirsel,

hepimiz batacağız. Eğer gemiyi tehlikeden uzaklaştırırsak, daha sonra çalışma koşulları, kadınlar için battaniye, ve ağzına alma özgürlüğü hakkında tasalanabiliriz. Fakat önce bu tekneyi çevirmemiz gerekiyor. Eğer bir kısmımız birlik olur, plan yapar, ve biraz cesaret gösterirsek, kendimizi kurtarabiliriz. Çok fazla insana gerek yok – yedi veya sekizimiz yapabilecektir. Geminin kı tarafına saldırabilseydik, bu delileri gemiden denize atabilseydik, ve gemiyi güneye evirebilseydik.”

Profesör sesini yükseltti ve sert bir Őekilde söyledi, “Őiddete inanmıyorum. Bu ahlaksız.”

“Her hangi bir zamanda őiddet kullanmak ahlak dışıdır” dedi Porsun.

“Őiddetten dehşete kapılıyorum” dedi bayan yolcu.

Kaptan ve ikinci kaptanlar bütün süre boyunca izliyolardı ve dinliyorlardı. Kaptanın bir sinyaliyle, nc ikinci kaptan ana güverteye indi. Yolcuların ve mürettebatın arasında kadar geldi ve gemide hala bir takım problemler olduğunu söyledi.

“oka ilerlemeler yaptık” dedi, “Fakat çoğunun gerçekleşmesi kaldı. Gemici tayfanın çalışma koşulları hala sert, Meksikalı hala İngiliz ile aynı maaşı almıyor, kadınların hala erkekler kadar epey battaniyesi yok, Yerli'nin Cumartesi gecesi barbutu, kayıp toprakları için değersiz bir karşılık, Porsun'un ağzı-

na almaya tuvalette devam etmesi haksız, ve köpek hala kimi zaman tekmeleniyor.”

“Bence kaptanın yeniden dürtülmeye ihtiyacı var. Eğer hep birlikte başka bir protesto gerçekleştirerseniz işe yarayacaktır – şiddetsiz kaldığı sürece.”

Üçüncü ikinci kaptan geminin kıçına doğru ilerlerken, yolcular ve mürettebat arkasından hakaret bağırdılar, fakat bununla beraber ne dediyse yaptılar ve başka bir protesto için geminin kıç güvertesi önünde toplandılar. Ağız kalabalığı yaptılar, çılgınca bağırıp çağırdılar, yumruklarını savurdular, ve hatta kaptana çürük yumurta attılar (ustalıkla yana kaçtığı)

Şikayetlerini duyduktan sonra, kaptan ve ikinci kaptanlar birbirlerine göz kırptıkları ve geniş olarak sırttıkları konferans için aceleyle bir araya toplandılar. Daha sonra kaptan kıç güvertenin önüne hareket etti ve şöyle bildirdi: gemici tayfa parmaklarını sıcak tutsun diye eldiven verilecek, Meksikalı denizci İngiliz denizcinin dörtte üç maaşı kadar maaş alacak, kadın bir battaniye daha alacak, Yerli gemici Cumartesi ve Pazar geceleri barbut oynatabilecek, porsun karanlıktan sonra alenen ağzına alabilecek, ve kimse kaptanın özel izni olmadan köpeği tekmeleyemeyecek.

Yolcular ve mürettebat bu büyük devrimci zafer karşısında çok mutluydular, fakat bir sonraki günle

birlikte tekrardan memnuniyetsizlik hissediyorlardı ve eski sıkıntılardan söylenmeye başladılar.

Kamarot bu sefer sinirleniyordu.

“Sizi kahrolası ahmaklar!” diye bağırdı. “Kaptanın ve ikinci kaptanların neler yaptıklarını görmüyor musunuz? Battaniyeler, maaşlar ve köpeğin tekmelenmesi hakkındaki saçma şikayet sebepleri ile meşgul etmeyi sürdürüyorlar, böylece gerçekten bu gemiyle ilgili nelerin yanlış gittiğini düşünemeyeceksiniz – ki kuzeye daha uzaklara ilerliyoruz ve hepimiz boğulmuş olacağız. Eğer sadece bir kaçınız bunu anlama kararına varırsanız, birleşir, ve kış güverteyi basarsak, bu gemiyi çevirebilir ve kendimizi kurtarabilirdik.

Fakat hepinizin yaptığı, çalışma koşulları, barbut ve ağza alma hakkı gibi önemsiz küçük konular hakkında ağlaşmak.”

Yolcular ve mürettebat öfkelenmişti.

“Önemsiz!!” diye ağladı Meksikalı, “ , “İngiliz gemicinin sadece dörtte üçü kadar aldığım maaşı akla uygun olduğunu düşünüyor musun? Bu önemsiz mi?”

“Benim şikayeti mi nasıl saçma olarak tanımlayabilirsin?” diye bağırdı porsun. “İbne olarak çağırılmak nasıl hakaret edici bilmiyor musun?”

“Köpeği tekmelemek ‘önemsiz küçük konu’ değil!” diye haykırdı hayvan sever.

“Zalimce, insafsızca, vahşice!”

“Pekala,” diye cevapladı kamarot. “Bu konular önemsiz ve saçma değil. Köpeği tekmeler insafsız ve vahşice ve ibne olarak çağırılmak hakaret edici. Fakat gerçek problemimizle karşılaştığımızda – gerçeğe karşılaştırıldığında gemi hala kuzeye gidiyor – sizin şikayete sebep olan haliniz önemsiz ve saçma, çünkü eğer bu gemiyi derhal çeviremezsek, hepimiz batacağız.

“Faşist!” dedi profesör.

“Karşıdevrimci!” dedi bayan yolcu. Ve bütün yolcu ve mürettebat diğerinden sonra sözü kesip konuşmaya katıldı, kamarotu faşist ve karşıdevrimci olarak suçlayarak.

Onu itip defettiler ve maaşlar, kadınlar için battaniye, ağza alma hakkı, köpeğe nasıl davranıldığı hakkında söylenmeye geri döndüler. Gemi kuzeye doğru yol almaya devam etti, ve bir süre sonra iki aysberg arasında ezildi ve herkes boğuldu.

Anarşist Kütüphane

Theodore Kaczynski
Ahmaklar Gemisi
11.12.2016

Yazı Araştırma Kolektifi

tr.anarchistlibraries.net